

Az alábbi írásban ismertetem Sülysáp címerét.

Először egy kis heraldikai bevezetés, hogy közérthetőbb legyen a címer sajátos bemutatkozása. A heraldika szó címertant jelent, a címereket vizsgáló tudomány. Érdekességgént említem, hogy a herold ófelnémet szó a hadseregben szolgáló, a földesúr színeit és címerét ruháján viselő embereket jelezte. Különként szerepeltek a középkori csatákban, mert szakértők voltak a címerek területén. A harcban elesetteket a címerek alapján azonosították, ekkor volt nagy szerepük a heroldoknak. A címerek (és persze a zászlók) tisztelete is innen eredeztethető. Jelvény, mely a közösségi összetartozást mutatja.

Sülysápnak is van címere. A középkorban nem falvakhoz vagy városokhoz kötötték őket, hanem földbirtokhoz vagy családhoz. Mivel a jelenlegi címerünk a XX. században készült, középkori sülysápi címerről nem beszélhetünk. Persze az itt élő családoknak voltak címereik, de kutatásuk sajnos még mindig várat magára. Egy címerről viszont szót kell ejtenünk. Sülysáp (mind Tápiósáp, mind Tápiósüly) történelmének legjelentősebb birtokosai a Sőtérek voltak. Címerük pedig így nézett ki:

Most foglalkozzunk részletesen Sülysáp címerével.

A címer alsó része: zöld színű dombon kék mezőben a templom ezüstsínű, a kontúrok feketék. A felső része zöld, amiben a két pecsétlenyomat (baloldalon kalászcsonk, jobb oldalon rózsacsonk), színe arany, a kontúrok feketék. A címet a Tápió patak folyamatos, ezüstsínű hullámvonallal választja ketté, a hullámvonal alulról felfelé indul.

A címertanban sokféle pajzstípust különböztetünk meg. Most csak azt írom le, ami a címerünkkel kapcsolatos. A címereket általában pajzsokon ábrázolták, így a formáját tekintve pajzs alakról beszélhetünk. Ezt az alakot sokszor függőlegesen szokták osztani 2, 3, vagy több (akár 16) részre, neve hasított pajzs. A mi pajzsunkat vízszintesen bonthatjuk két részre. Ezt vágásnak nevezzük. A páros számú vágóvonal között létrejött terület a pólya. Sülysáp esetében hullámos pólyáról beszélünk. Pajzsfőnek mondjuk a pólya fölötti részt, de hivatalosan csak

akkor nevezhetjük pajzsfőnek, ha a címer 2/7 részét teszi ki. Ugyanígy pajzstalp is létrejön a vágással. Az érthetőség kedvéért használjuk mi is a pajzstalp és pajzsfő szavakat a címer alsó és felső részeinek megnevezésére. Ennyi a mesteralakok leírása. A mesteralakok a pajzs szabályos, mértani vonalakkal történő felosztásával jönnek létre.

A címerben látható képek (címerképek) közé sorolhatók mindazok a pajzsra kerülő ábrázolások, amik nem mesteralakok. A mi címerünkben ilyen címerképek a három búzaszál, a rózsaszál, a templom és a dombok.

Címerünk heraldikai leírása tehát: egyenesen álló, háromszögű pajzs. Kék mezőben ezüst pólya helyezkedik el. A pajzstalp közepén kettős halmon álló ezüst katolikus templom címerkép. A pajzsfő elején három arany búzaszál. A pajzsfő hátsó részén három virágot, négy levelet tartó arany rózsaszál.

Fontos, hogy a heraldikában csak hét színről beszélhetünk, az ábrázolásoknál ezeket a színeket kell használni. Ezek a színek a vörös, kék, zöld, fekete, bíbor, arany és ezüst. Például a fehérnek látszó színek mindig ezüstök!

Végül beszéljünk a címerképek szimbólumainak jelentéseiről. A pajzsderék hullámos ezüst pólyája a Tápiót jelképezi. A pajzstalp címerképe a település legrégebbi, légmentesebb kultúrkincse, a sülyi katolikus templom. A pajzsfő címerképei az 1700-as években használt községi pecsétek motívumaira épülnek. A rózsaszál Tápiósáp, a búzacsokor Tápiósüly régi pecsétjén szerepelt. A két növény jól mutatja a két településrész eltérő történelmi fejlődését. Sápon a birtokosok kertjei voltak a jellemzőek, míg Sülyben egyértelmű a földművelő, mezőgazdasági jelleg. A pajzstalp kettős halma a település domborzati viszonyait szimbolizálja.

Katus Norbert